

теплової потужності системи. Це призводить до зниження споживання енергії в системах централізованого опалення такого типу, що дозволяє також знизити рівень шкідливих викидів від спалювання викопного палива до навколишнього середовища.

Висновки. Комплектація об'єктів централізованого опалення апаратними засобами, що використовуються в системах погодного управління дозволяє значно покращити якість надання послуг з централізованого опалення, підвищити їх енергоефективність та знизити рівень шкідливих викидів в атмосферу від спалювання викопних видів палива.

Список використаної літератури

1. Пырков В.В. Современные тепловые пункты: Автоматика регулирование // Такі справи. – 2007. – 252 с

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ЗЕМЛЕУСТРОЮ В УКРАЇНІ

Дзядикевич Ю.В. д. т. н., професор,

Любезна І.В. к. е. н., доцент

кафедра менеджменту біоресурсів і природокористування
Тернопільський національний економічний універси

Успішна реалізація земельної реформи залежить від багатьох чинників, зокрема: в теоретичного обґрунтування та розвитку вітчизняного землеустрою, слабкої інституціональної підготовки реформи та підходів до її здійснення і відсутність чіткої правової бази. Досвід розвинених країн світу свідчить про те, що реформи, які пов'язані з приватною власністю на землю є економічним важелем, який примушує ефективно працювати господарські механізми у всіх сферах економіки країни. Докорінні зміни у земельних відносинах, які очікуються в Україні, вимагають науково обґрунтованого поняття сучасного землеустрою та напрямів його покращення., оскільки система землеустрою є складною та трудомісткою. Вона охоплює організаційні структури, фінансові механізми, низку нормативно-правових актів, формує дані для кадастрів і систем реєстрації прав на земельні ділянки, земельні інформаційні системи та механізми управління землекористуванням. Виробники сільського господарства повинні поставляти на ринок екологічно чисту продукцію, яка відповідає вимогам європейського ринку, а це вимагає ефективного землекористування. Землекористування передбачає збалансування економічних, екологічних і соціальних чинників із урахуванням властивостей земельних ресурсів. Сталий розвиток землеустрою забезпечує захист довкілля, відновлення біосфери зменшення навантаження на природу та гармонійний розвиток людини і природи [1].

Сутність землекористування на засадах сталого розвитку полягає у збалансуванні економічних, екологічних і соціальних чинників, враховуючи

при цьому властивості земельних ресурсів. Землеустрій законодавчо визнано основоположним механізмом управління сферою використання й охорони земель. Сталий розвиток землеустрою забезпечує збереження довкілля, відновлення біосфери, зменшення навантаження на природу та гармонійний розвиток людини і природи. Землеустрій забезпечує впровадження державної політики у сферу використання та охорону земель, реалізацію земельної реформи та вдосконалення земельних відносин; наукове обґрунтування розподілу земель за цільовим призначенням, враховуючи при цьому державні інтереси, громадські та приватні, а також сприяє формуванню раціональної системи землеволодіння та землекористування.

Для сталого розвитку системи землекористування територій громад необхідно в схемах землеустрою враховувати особливості територіального планування системи землекористувань, формування обмежень у використанні земель і екомережі в межах територій громад [3].

Формування еколого-економічного механізму структуризації процесу землекористування обумовлює необхідність вироблення та застосування критеріїв щодо інформаційного забезпечення використання земель територіальних громад. Головним завданням еколого-економічного механізму формування системи управління на місцевому рівні є врахування інтересів усіх груп користувачів землі з метою збереження довкілля та оптимального розподілу земельних ресурсів [4].

Землекористування в Україні на сьогоднішній день здійснюється з порушенням структури посівів, і як наслідок спостерігається виснаження ґрунтів, розвиваються ерозійні процеси, погіршується якісний стан сільськогосподарських угідь. У сучасних умовах аграрії використовують інноваційні ресурсозберігаючі технології обробітку ґрунту, які сприяють підвищенню ефективності виробництва та вимог щодо відновлення довкілля. Досвід країн ЄС свідчить про те, що ефективним є застосування технології зберігаючого землеробства. Вона передбачає покращення якості ґрунтів і відновлення їхньої структури та вмісту гумусу, запобігання виникненню ерозійних процесів, нормалізує водний і повітряний режими та поліпшує екологічне середовище.

Інноваційна ресурсозберігаюча технологія охоплює: точне землеробство, органічне землеробство, нульову та мінімальну технології. Технологія точного землеробства забезпечує одержання найбільшої кількості дешевої та якісної продукції, не порушуючи при цьому норм екологічної безпеки. Така технологія передбачає дозоване внесення насіння, добрив і води в ґрунт. Застосування у землеробстві інноваційних ресурсозберігаючих технологій зупиняє деградацію земель, відтворює родючість ґрунту, забезпечує охорону земель і раціональне їх використання та покращує екологічний стан довкілля. Водночас спостерігається підвищення економічної ефективності аграрного виробництва та врожайності сільськогосподарських культур. Новітні технології забезпечують конкурентоспроможність сільгосппродукції та стабільність її виробництва [2].

Сучасний стан агропромислового комплексу вимагає запровадження якісно нових напрямів розвитку аграрного сектора, зокрема, необхідно створити аграрні сільськогосподарські підприємства неприватної форми власності, а також значно розширити оренду земель і надання державою прав на володіння землями сільськогосподарського призначення. Ці заходи допоможуть подолати депресивність, яка є в організації форм власності щодо земель аграрного сектора України.

Список використаної літератури

1. Дзяди́кевич Ю. В., Любезна І.В. Деякі аспекти землеустрою в Україні Інноваційна економіка.2018. №5–6. С.57– 64.
2. Ганначенко С. Л. Інноваційні ресурсозберігаючі технології вземлеробстві. Економіка АПК.2012.№1, С.99–103.
3. Купріянич І.П., Мельник Д.М., Салюта В. А. Інституційний підхід до планування розвитку системи землекористувань територій територіальних громад Інвестиції: практика та досвід. 2018. №16. С25–30.
4. Таратула Р. Б. Еколого-економічний механізм структуризації процесу землекористування на місцевому рівні. Інвестиції: практика та досвід. 2016. №23. С46–49.

УДК: 338.43 6 633

ФАКТОРИ СОРТОЗАМІНИ ТА СОРТООНОВЛЕННЯ ПОЛЬОВИХ КУЛЬТУР

Дименко Ю.О., магістрант гр. АГ-18М-1,4

Центральноукраїнський національний технічний університет

Сорт - це засіб сільськогосподарського виробництва. Він складає основу технології вирощування сільськогосподарських культур. Реалізація потенційних можливостей сортів можлива лише за умови збереження їх чистосортності та високих посівних і врожайних властивостей насіння [1].

Збереження чистосортності це одна із головних задач насінництва. Не дивлячись на всі заходи, що використовуються в насінництві для запобігання засмічення сортів, все ж таки в процесі розмноження відбувається погіршення як сортових так і врожайних властивостей сортів. Основними причинами погіршення сортів у сільськогосподарському виробництві є : механічне та біологічне засмічення, розщеплення, хвороби, з'явлення мутацій.

Механічне та біологічне засмічення сортів є однією із найбільш розповсюджених причин погіршення сортів у сільськогосподарському виробництві. Відомий радянський вчений – селекціонер П. І. Лісіцин відмічав,